

Arrest

**nr. 315 477 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. LERNOUT
Stroobantsstraat 48 B
1140 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 mei 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. LERNOUT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 8 juni 2022 België binnen met een paspoort en verzoekt op 12 augustus 2022 om internationale bescherming. Op 4 april 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bezit de Colombiaanse nationaliteit, u bent Afro-Colombiaans en u bent geboren in Pasto, Narino. U verklaart dat u tot de leeftijd van ongeveer zes of zeven jaar woonde u in Sanchez. Vanaf 2007 tot 2010 of begin 2011 bent u meermaals ontheemd geweest. Hierdoor moest u verschillende keren verhuizen. Vanaf 2010 of begin 2011 tot eind 2016 woonde u in El Carmen de Atrato. Vanaf eind 2016 tot uw vertrek uit Colombia woonde u in Medellín.

U heeft Colombia verlaten omwille van drie redenen. Ten eerste kenden uw familieleden, zowel langs moederszijde als langs vaderszijde, problemen met de gewapende groeperingen aanwezig in Colombia. Uw familie werd gevisieerd omdat één paternale oom, genaamd El F. (...), en vier ooms van uw moeder lid waren van gewapende bendes. Bijgevolg namen andere gewapende groeperingen represailles tegen uw familie. Er werden meerdere familieleden vermoord.

Ten tweede kreeg of voelde u in Colombia niet de ruimte om uw werkelijke zelf te zijn. U identificeert zich als homoseksueel. Momenteel worstelt u met uw genderidentiteit. Wanneer u zich als vrouw kleedt kunt u zichzelf daarin herkennen. U stoort zich aan andere lichamelijke kenmerken zoals uw gezichtsbeharing. U denkt na over een transitie naar vrouw. Toen u nog naar school ging werd u gepest omwille van uw vrouwelijke gedragingen. Uw vader zei ook dat u zich niet gedroeg zoals een man zich hoort te gedragen. Hoewel uw ouders en uw omgeving volgens u op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie durfde u zich nooit openlijk als homoseksueel te uiten. U verwees hierbij naar de homofobie en transfobie die aanwezig is in de Colombiaanse maatschappij. Uw ouders deden in het verleden negatieve uitspraken over de LGBT-gemeenschap.

Ten derde werd u in april 2022 aangevallen door twee mannen die u probeerden te beroven. U kon echter ontsnappen en u rende naar de politie die toevallig in de buurt was. U diende een klacht in waarna de twee daders werden aangehouden.

U verliet Colombia op 7 juni 2022. U kwam aan in België op 8 juni 2022 en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 12 augustus 2022. Na uw aankomst in België ontving u via Messenger een bedreiging. U werd met de dood bedreigd. Een maand na uw aankomst werd u eveneens benaderd door de advocaat van uw belagers. Hij bood u geld aan zodat u uw klacht zou intrekken.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort (origineel); uw identiteitskaart (origineel); uw geboortecertificaat (kopie); twee artikels over de algemene veiligheidssituatie (kopieën); vier artikels over geweld tegen personen van de LGBT-gemeenschap (kopieën); een schermafbeelding van de bedreiging die u ontving via Messenger; een document in verband met geweld tegenover Daicy (kopie); documenten in verband met de ontheemding van u en uw familie (kopieën); de klacht die u indiende (kopie); een USB-stick met als inhoud één videofragment; een document in verband met het overlijden van S. (...) en F. (...) (kopie); en schermafbeeldingen van het gesprek tussen u en de advocaat van uw belagers.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (notities persoonlijk onderhoud van 02.02.2024 [hierna NPO1], p. 3; en notities persoonlijk onderhoud van 12.03.2024 [hierna NPO2], p. 2). Het GGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van u een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Ten eerste kan u niet worden erkend als vluchteling naar aanleiding van de overval waarvan u het slachtoffer werd, en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u werd beroofd omwille van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Aan de overval lagen economische motieven ten gronde gezien de daders volgens u geld wilden (NPO1, p. 21).

2. U kon op bescherming rekenen van de Colombiaanse autoriteiten. De politie heeft namelijk uw verklaringen opgetekend en hebben de daders aangehouden (NPO1, p. 19 en p. 20). Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom u in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op de Colombiaanse autoriteiten.

3. Uw eigen houding haalt de ernst van uw vrees onderuit. U kende bijvoorbeeld niet de namen van uw twee belagers. U verwees naar de klacht die u indiende. Verder ondernam u geen stappen om meer informatie te bekomen over uw belagers en tot welke clan ze behoren (NPO1, p. 20 en NPO2, p. 20). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u de klacht niet verder opvolgde (NPO1, p. 20 en p. 21).

4. U zou bedreigingen hebben ontvangen via Messenger na uw aankomst in België. U legt hiervan een schermafbeelding neer. Deze foto kan echter moeilijk als objectief bewijs dienen gezien dergelijke gesprekken makkelijk kunnen worden geënceneerd. Hetzelfde geldt voor het gesprek tussen u en de advocaat van uw belagers.

Ten tweede kan u niet worden erkend als vluchteling omwille van de aangehaalde problemen met de gewapende groeperingen op basis van onderstaande redenen:

1. U heeft nooit persoonlijke problemen gekend met uw paternale oom El F. (...). Als kind kreeg u van hem één keer een speelgoedgeweer. Uw vader zorgde er nadien voor dat er geen contact meer was tussen u en El F. (...). El F. (...) arresteerde éénmalig uw vader. Uw grootmoeder is toen tussen gekomen waarna uw vader werd vrijgelaten (NPO2, p. 7 t.e.m. p. 9). Dit incident gebeurde echter in 2005 en 2006. U haalde verder geen persoonlijke problemen aan tussen u en El F. (...) noch tussen El F. (...) en uw ouders (NPO2, p. 9). Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom El F. (...) u plots persoonlijk zou viseren bij terugkeer naar Colombia.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u noch de werkelijke naam kent van El F. (...), noch van welke groepering hij de commandant was. Als El F. (...) daadwerkelijk de broer van uw vader is kan worden aangenomen dat u hiervan op de hoogte bent (NPO2, p. 7). Dat iedereen hem El F. (...) noemde kan niet overtuigen (NPO2, p. 8).

2. Het gegeven dat verschillende familieleden doorheen de jaren het leven lieten volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. U vreest dat gewapende groeperingen vergeldingsmaatregelen zullen nemen ten aanzien van u omwille van uw verwantschap met bendeleden. U verwijst hierbij naar de moord op verschillende familieleden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.; NPO1, p. 5 en p. 10 t.e.m. 12 en NPO2, p. 9 t.e.m. p. 13). Wanneer u werd gevraagd naar welke problemen u persoonlijk kende omwille van het lidmaatschap van uw familieleden bij gewapende groeperingen verwijst u opnieuw naar het overlijden van (verre) familieleden (NPO2, p. 11). Deze gebeurtenissen, hoewel tragisch van aard, zijn onvoldoende om te kunnen spreken van een persoonlijke en actuele vrees voor vervolging in uw hoofde. Op basis van uw verklaringen kan niet worden besloten dat u ooit persoonlijk werd geviserd of vervolgd omwille van uw verwantschap met uw paternale oom El F. (...) of de ooms van uw moeder.

3. Indien de aanwezige gewapende groeperingen vergeldingsmaatregelen willen nemen tegen u persoonlijk omwille van uw verwantschap met bendeleden kan worden verwacht dat ze hiertoe al eerder stappen zouden hebben ondernomen, wat ze niet deden. Zo haalde u geen problemen aan met de gewapende groeperingen tijdens uw verblijf in Medellín (van eind 2016 tot uw vertrek in Colombia begin juni 2022). Volgens u komt dit omdat u uw identiteit afschermd en geen informatie gaf over uw familie. Deze uitleg kan niet overtuigen. Volgens u hebben de gewapende groeperingen namelijk ook contacten in de steden. Hieruit volgt dat ze wellicht over mogelijkheden beschikken om u te traceren indien ze u daadwerkelijk zouden viseren. U slaagde er bijgevolg niet in aannemelijk te maken waarom de gewapende groeperingen u plots wel zouden viseren bij uw terugkeer naar Colombia (NPO2, p. 14 en p. 15).

4. Bovendien namen ze nooit represailles tegenover uw ouders. Uw ouders en grootouders wonen tot op heden nog steeds in Colombia (NPO1, p. 24 en NPO2, p. 3 en 4). Wanneer er werd gevraagd naar hun huidige situatie haalde u geen persoonlijke problemen aan (NPO2, p. 12 en p. 15). Volgens u blijven de bedreigingen ten aanzien van uw familie van kracht in Sanchez en Narino. U verwees echter naar de situatie van uw tantes en nichten en haalde hiermee geen concrete vervolgingsdaden aan ten aanzien van uw vader (NPO2, p. 12). U sprak eveneens over de algemene situatie in de regio waar uw moeder woont. Uit uw verklaringen bleek niet dat er concrete vervolgingsdaden zijn ten opzichte van uw moeder (NPO1, p. 24).

Ten derde kan u niet worden erkend als vluchteling omwille van de door u voorgehouden problemen die voortvloeien uit uw seksuele oriëntatie en genderidentiteit.

U verklaart vervolging te vrezen (of te hebben ondergaan) omwille van uw seksuele geaardheid en genderidentiteit. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, noch het feit dat u mogelijks uw leven verder wil leiden als vrouw en niet als man. Het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus Colombia: seksuele minderheden en transgenders van 16 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_seksuele_minderheden_en_transgenders_20230216.pdf blijkt weliswaar dat er in de Colombiaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van seksuele minderheden en transgenders, alsook dat ook de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken.

Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat wat betreft het juridisch kader Colombia bij de meest progressieve landen in Latijns-Amerika hoort. Zo zijn relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht niet strafbaar, hebben zij de mogelijkheid te huwen en genieten zij gelijke rechten inzake adoptie. Bovendien wordt nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van LGBT omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit.

Leden van de LGBT-gemeenschap hebben de mogelijkheid te studeren en een professionele loopbaan uit te bouwen. Zij nemen deel aan het sociale-, ontspannings-, publieke en politieke leven. Meerdere Colombiaanse steden kennen bruisende LGBT-gemeenschappen, alsook zijn doorheen het land verscheidene ngo's actief die op een positieve manier bijdragen aan het publieke debat en wegen op de nationale regelgeving, de maatschappelijke aanvaarding van, en voor het vrijwaren van de rechten van LGBT-gemeenschap in Colombia. In grotere steden kunnen parades als de Gay Pride en demonstraties of andere feesten van de LGBT-gemeenschap zonder problemen plaatsvinden.

Wie zich bedreigd voelt door gendergerelateerd geweld kan zich wenden tot de Colombiaanse autoriteiten om bescherming te vragen, hoewel effectieve bescherming door de autoriteiten uiteindelijk niet altijd gegarandeerd is. Verder blijkt dat er in de Colombiaanse wetgeving meerdere wetten en artikels opgenomen zijn die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten tegen te gaan. Niettegenstaande uit de meeste geraadpleegde bronnen een paradox naar voor komt daar de beschermingsmechanismen niet altijd voldoende werken om geweld en discriminatie te voorkomen, blijkt echter dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en intimidatie veelal zal afhangen van de specifieke context.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

1. U vreest dat uw vader u zal vermoorden indien hij op de hoogte zou komen dat u uw leven mogelijks als vrouw wil leven (NPO1, p. 24 en NPO2, p. 16). Volgens u is hij een nogal agressieve persoon die in het verleden er niet voor terugdeinsde om uw moeder te slaan. Toen u in het verleden vrouwelijke gedragingen vertoonde kreeg u reeds het gevoel dat uw vader u wou slaan (NPO2, p. 16). Uw vrees is echter louter hypothetisch. Bovendien bent u vrij om bij terugkeer naar Colombia een leven op te bouwen losstaand van uw familie. U woonde namelijk de jaren voor uw vertrek reeds in Medellín zonder uw familie in de buurt.

Daarnaast haalt u aan dat uw ouders zich in het verleden negatief uitgelaten hebben over de LGBT-gemeenschap. U durft zich ten aanzien van uw ouders niet openlijk te uiten als homoseksueel. U kreeg van uw vader te horen dat u zich als man diende te gedragen (NPO1, p. 18 en NPO2, p. 15 en p. 16). Dat u tijdens uw schooltijd werd gepest omdat u 'anders' was, is onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming (NPO1, p. 6 en p. 12 t.e.m. 13). U werd gepest omdat u naar muziek luisterde van Selena Gomez en bepaalde bewegingen maakte tijdens het dansen. Hierdoor legde u zichzelf beperkingen op en durfde u zich nooit als 'homo' te gedragen of durfde u geen crop tops of hakken dragen (NPO1, p. 12).

Spot en discriminerende bejegening zijn zonder meer kwalijk te noemen, maar een discriminerende bejegening houdt op zich echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Er kan daarbij in deze geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie ten aanzien van homoseksuelen of transpersonen binnen de Colombiaanse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève (zie tevens supra en informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

De discriminerende handelingen die u naar voren bracht kunnen niet gekwalificeerd worden als vervolging (zie supra). Om te leiden tot vervolging moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast, in casu quod non.

2. Ongeveer midden februari 2022 sprak u af met iemand die u leerde kennen via Grinder. Toen u zijn woning betrad sloeg hij u in uw maag en hij noemde u een flicker (NPO1, p. 12 en p. 13). Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u dit incident niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U vermeldde het niet uit schaamte. U vindt het lastig om hierover te spreken. Ten tweede nam u geen contact op met de Colombiaanse autoriteiten naar aanleiding van dit incident. U diende geen klacht in uit schaamte. Daarnaast heeft een klacht indienen volgens u geen zin (CGVS, p. 13). Dat het indienen van een klacht geen zin heeft is een loutere bewering. Uit uw verklaringen bleek dat u in het verleden kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten naar aanleiding van de overval. U slaagde er niet in aannemelijk te maken waarom dit in de toekomst niet het geval zou zijn in andere situaties.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er in Colombia sprake is van een uitgebreid wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map). Sinds 2020 is het bijvoorbeeld mogelijk voor slachtoffers van gendergeweld om online aangifte te doen.

Op basis van uw verklaringen kan niet worden besloten dat u in de onmogelijkheid verkeerde om beroep te doen op de Colombiaanse autoriteiten voor bescherming of dat zij u niet wilden helpen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van eventuele criminele feiten, kunnen zij naar aanleiding hiervan vanzelfsprekend geen onderzoek opstarten om uw belager(s) te vinden en kunnen zij dus ook niet tegen hem/hen optreden. Derhalve kan niet worden besloten dat u alle stappen heeft uitgeput tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Colombia opererende veiligheidsinstanties. Bijgevolg heeft u onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

3. Verder verwijst u ook naar de algemene situatie wat betreft homofobie en transfobie in Colombia (NPO1, p. 6, 7, 10 en 11 en p. 24 en NPO2, p. 15 t.e.m. p. 16). U stelt dat er weinig kansen zijn in Colombia voor transpersonen (NPO1, p. 24 en p. 25). Volgens u kunnen transpersonen enkel werk vinden als kapper of in de prostitutie. U slaagde er echter niet in dit aan te tonen. Uw herhaaldelijke verwijzingen in algemene termen naar de aanwezigheid van homofobie en transfobie in Colombia volstaan niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

4. Verder ziet het CGVS geen pertinente redenen om aan te nemen dat u in Colombia als homoseksuele man of als transvrouw geen leven zou kunnen uitbouwen. Hoewel u er zelf voor kiest om uw seksuele geaardheid grotendeels voor uzelf te houden (NPO1, p. 12), hetgeen u uiteraard vrij staat om te doen, kan u rekenen op een ondersteunend netwerk. Een vriend, genaamd A. (...), is op de hoogte van het feit dat u op mannen valt. Hij is een echte vertrouwenspersoon voor u (NPO1, p. 17). Tot op heden heeft u nog steeds contact met A. (...) (NPO1, p. 13). U kwam ook in contact met transpersonen namelijk uw twee vriendinnen J. (...) en Su. (...) (NPO1, p. 15). Uit uw verklaringen mag daarenboven blijken dat u zelfstandig bent en op adequate wijze uw plan weet te trekken. U wist een kamer te huren in Medellín en had er verschillende jobs. Ondanks u uw opleiding psychologie niet kon afmaken bent u geschoold en wist u zichzelf te onderhouden (NPO1, p. 6 en p. 7). Bovendien blijkt dat u reeds in Colombia enige vrijheid ondervond om te experimenteren met zelfexpressie. In Colombia trok u op met twee vriendinnen, beiden transvrouwen. Zij leerden u de wereld kennen van make-up en pruiken (NPO1, p. 7 t.e.m. p. 9). U begon als vrouw uit te zenden tijdens het uitoefenen van uw job als webcammodel (NPO1, p. 9 en p. 16). U was tevens lid van een dansgroep en kon via dansen uzelf uiten (NPO1, p. 9 en NPO2, p. 4 en p. 5). Daarnaast plaatste u foto's van uzelf op Instagram met een rok, een foto van u met make-up op en ging u protesteren in een soort broekrok (NPO2, p. 5 t.e.m. p. 6 en NPO2, p. 18). Tijdens een viering van Driekoningen poseerde u met een regenboogvlag (zie informatie toegevoegd aan blauwe map en NPO2, p. 17 en p. 18). Tijdens uw verblijf in België plaatste u foto's van uzelf in crop tops. Deze foto's staan openbaar. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw omgeving in Colombia hier negatief op reageert (NPO2, p. 19).

In Colombia zijn bovendien zoals eerder vermeld talloze organisaties die zich inzetten voor de LGBT-gemeenschap (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om uw leven in Colombia op een positieve manier uit te bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Colombia zou kunnen terechtkomen in precaire omstandigheden die internationale bescherming zouden rechtvaardigen.

Als laatste kan nog worden toegevoegd dat het CGVS evenmin enige vrees in uw hoofde kan vaststellen ingevolge de feiten van seksueel misbruik die u tijdens uw kinderjaren zou hebben meegemaakt (NPO1, p. 14). Deze feiten worden door het CGVS in wezen noch bevestigd, noch betwist. Uit uw verklaringen komt naar voren dat deze feiten zich een hele tijd geleden hebben voorgedaan, u was op dat moment 12 of 13 jaar. Volgens uw verklaringen liet u zich niet doen en kon u nadien uw buurman vermijden (NPO1, p. 14). In het kader van een toekomstgerichte beoordeling kan niet meteen worden aangenomen dat dergelijke specifieke feiten zich in de toekomst in Colombia nog zouden kunnen voordoen. Het loutere gegeven dat u als kind te maken hebt gekregen met misbruik, hoe betreurenswaardig ook, kan geen aanleiding geven tot het verlenen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient individueel en in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

Tot slot diende u pas uw verzoek om internationale bescherming in twee maanden na uw aankomst in België. Dit mag verbazen gezien u op aanraden van een Belgische vriend naar hier kwam. Hij liet u weten dat mensen zoals u worden geholpen in België (NPO1, p. 22). Dat u uw verzoek niet eerder indiende haalt uw vrees bij terugkeer bijkomstig onderuit.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw originele Colombiaanse identiteitskaart, origineel Colombiaans paspoort en een kopie van uw geboorteakte neer, dient het CGVS op te werpen dat het noch uw identiteit, noch uw nationaliteit betwist. U legde vier artikels neer die gaan over geweld tegen personen van de LGBT-gemeenschap. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen van deze mensen persoonlijk kende (NPO2, p. 20). Zoals reeds aangehaald kan er niet worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Dergelijke nieuwsartikels volstaan aldus niet om een vrees voor vervolging in uw hoofde aan te tonen. Verder legde u een nieuwsartikel neer in verband met veiligheidsincidenten in Al Carmen en andere regio's in Colombia (artikel El Tiempo, d.d. 08.08.2000); een artikel die de gebeurtenissen van 28 maart 2010 in Sánchez en bendevoering in Colombia bespreekt (artikel Rutas del Conflicto, d.d. 13 oktober 2019); een document in verband met geweld (of moord) tegenover Daicy in het jaar 1989; een document in verband met het overlijden van uw familieleden S. (...) en F. (...); en een videofragment waarin volgens u wordt gesproken over de situatie van uw familie in de periode 2009 of 2010 (NPO2, p. 15). Het gegeven dat er in het verleden ernstige gebeurtenissen zich hebben afgespeeld volstaat niet om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging koestert in Colombia. De vaststelling dat u, uw ouders en grootmoeder in het verleden meermaals ontheemd zijn geweest (waarvan u eveneens bewijzen neerlegde) doet eveneens geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Tot slot ondersteunt de klacht die u heeft neergelegd uw verklaringen in verband met de overval waarvan u het slachtoffer werd. Deze overval wordt niet betwist maar is onvoldoende om te kunnen stellen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade. De schermafbeelding van de bedreiging en het gesprek tussen u en de advocaat van uw belagers werden reeds besproken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van

de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cqvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld daar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker erkent dat er in Colombia een juridisch kader is gecreëerd met betrekking tot homoseksuele relaties en antidiscriminatie, maar wijst erop dat “het geweld en de kanting tegen mensen van die geaardheid” in de praktijk enorm is en dat “heel wat homoseksuele mensen en transpersonen” worden gedood. Hij wijst er ook op dat er willekeurig geweld is van zowel politie als burgers ten aanzien van homoseksuelen en transpersonen. Hij citeert daarbij meermaals uit het artikel “LGBT+ Rights and Peace in Colombia: The Paradox Between Law and Practice” van WOLA van 3 juli 2020, dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) en stelt nog dat hij zich in Colombia niet kan uiten “in zijn geaardheid en in zijn genderverandering die hij zou willen ondergaan”. Hij wijst daarbij op zijn moeilijke relatie met zijn vader en zijn moeder en de geweldpleging in februari 2022. Hij betwist verder dat het indienen van een klacht zin heeft.

Wat de overval betreft, wijst verzoeker erop dat Colombia een gevaarlijk land is met veel criminaliteit en beaamt hij dat hij de namen van zijn belagers niet kende en dat hij vooral probeerde het voorval te verwerken.

Verzoeker wijst er bovendien op dat hij in zijn jeugd vaak is moeten verhuizen “wegens zijn familie en hun banden met criminele bendes”. Dit en het gegeven dat hij niet of weinig buiten kwam verklaart volgens hem dat er nooit represailles tegen hem of zijn ouders werden genomen.

Tot slot betwist verzoeker de weigering van de subsidiaire bescherming.

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift wordt het artikel “LGBT+ Rights and Peace in Colombia: The Paradox Between Law and Practice” van WOLA van 3 juli 2020 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) hij niet kan worden erkend als vluchteling naar aanleiding van de overval waarvan hij het slachtoffer werd, omdat (ii) hij niet kan

worden erkend als vluchteling omwille van de aangehaalde problemen met de gewapende groeperingen, omdat (iii) hij niet kan worden erkend als vluchteling omwille van de door hem voorgehouden problemen die voortvloeien uit zijn seksuele oriëntatie en genderidentiteit, omdat (iv) er evenmin redenen zijn om hem de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, omdat (v) de door hem neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen en omdat (vi) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Colombia, te hebben verlaten omwille van (i) problemen die zijn familie kende met de gewapende groeperingen in Colombia omdat vijf ooms lid waren van gewapende bendes, (ii) zijn homoseksualiteit en zijn worsteling met zijn genderidentiteit en (iii) een aanval in april 2022 door twee mannen die hem probeerden te beroven.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Wat de overval waarvan verzoeker het slachtoffer zou zijn geworden betreft, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“1. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u werd beroofd omwille van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Aan de overval lagen economische motieven ten gronde gezien de daders volgens u geld wilden (NPO1, p. 21).

2. U kon op bescherming rekenen van de Colombiaanse autoriteiten. De politie heeft namelijk uw verklaringen opgetekend en hebben de daders aangehouden (NPO1, p. 19 en p. 20). Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom u in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op de Colombiaanse autoriteiten.

3. Uw eigen houding haalt de ernst van uw vrees onderuit. U kende bijvoorbeeld niet de namen van uw twee belagers. U verwees naar de klacht die u indiende. Verder ondernam u geen stappen om meer informatie te bekomen over uw belagers en tot welke clan ze behoren (NPO1, p. 20 en NPO2, p. 20). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u de klacht niet verder opvolgde (NPO1, p. 20 en p. 21).

4. U zou bedreigingen hebben ontvangen via Messenger na uw aankomst in België. U legt hiervan een schermafbeelding neer. Deze foto kan echter moeilijk als objectief bewijs dienen gezien dergelijke gesprekken makkelijk kunnen worden geënceneerd. Hetzelfde geldt voor het gesprek tussen u en de advocaat van uw belagers.”

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het aanhalen dat Colombia een gevaarlijk land is met veel criminaliteit, het vergoelijken van zijn gebrek aan interesse in zijn belagers, het herhalen dat hij ook bedreigingen kreeg “*via messenger*” en het minimaliseren van de overwegingen in de bestreden beslissing daarover, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op zijn vrees voor de mannen die hem probeerden te overvallen, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat de problemen met gewapende groeperingen betreft, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“1. U heeft nooit persoonlijke problemen gekend met uw paternale oom El F. (...). Als kind kreeg u van hem één keer een speelgoedgeweer. Uw vader zorgde er nadien voor dat er geen contact meer was tussen u en El F. (...). El F. (...) arresteerde éénmalig uw vader. Uw grootmoeder is toen tussen gekomen waarna uw vader werd vrijgelaten (NPO2, p. 7 t.e.m. p. 9). Dit incident gebeurde echter in 2005 en 2006. U haalde verder geen persoonlijke problemen aan tussen u en El F. (...) noch tussen El F. (...) en uw ouders (NPO2, p. 9). Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom El F. (...) u plots persoonlijk zou viseren bij terugkeer naar Colombia.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u noch de werkelijke naam kent van El F. (...), noch van welke groepering hij de commandant was. Als El F. (...) daadwerkelijk de broer van uw vader is kan worden aangenomen dat u hiervan op de hoogte bent (NPO2, p. 7). Dat iedereen hem El F. (...) noemde kan niet overtuigen (NPO2, p. 8).

2. Het gegeven dat verschillende familieleden doorheen de jaren het leven lieten volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. U vreest dat gewapende groeperingen vergeldingsmaatregelen zullen nemen ten aanzien van u omwille van uw verwantschap met bedeeden. U verwijst hierbij naar de moord op verschillende familieleden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.; NPO1, p. 5 en p. 10 t.e.m. 12 en NPO2, p. 9 t.e.m. p. 13). Wanneer u werd gevraagd naar welke problemen u persoonlijk kende omwille van het lidmaatschap van uw familieleden bij gewapende groeperingen verwijst u opnieuw naar het overlijden van (verre) familieleden (NPO2, p. 11). Deze gebeurtenissen, hoewel tragisch van aard, zijn onvoldoende om te kunnen spreken van een persoonlijke en actuele vrees voor vervolging in uw hoofde. Op basis van uw verklaringen kan niet worden besloten dat u ooit persoonlijk werd gevisieerd of vervolgd omwille van uw verwantschap met uw paternale oom El F. (...) of de ooms van uw moeder.

3. Indien de aanwezige gewapende groeperingen vergeldingsmaatregelen willen nemen tegen u persoonlijk omwille van uw verwantschap met benedeleden kan worden verwacht dat ze hiertoe al eerder stappen zouden hebben ondernomen, wat ze niet deden. Zo haalde u geen problemen aan met de gewapende groeperingen tijdens uw verblijf in Medellín (van eind 2016 tot uw vertrek in Colombia begin juni 2022). Volgens u komt dit omdat u uw identiteit afschermdde en geen informatie gaf over uw familie. Deze uitleg kan niet overtuigen. Volgens u hebben de gewapende groeperingen namelijk ook contacten in de steden. Hieruit volgt dat ze wellicht over mogelijkheden beschikken om u te traceren indien ze u daadwerkelijk zouden viseren. U slaagde er bijgevolg niet in aannemelijk te maken waarom de gewapende groeperingen u plots wel zouden viseren bij uw terugkeer naar Colombia (NPO2, p. 14 en p. 15).

4. Bovendien namen ze nooit represailles tegenover uw ouders. Uw ouders en grootouders wonen tot op heden nog steeds in Colombia (NPO1, p. 24 en NPO2, p. 3 en 4). Wanneer er werd gevraagd naar hun huidige situatie haalde u geen persoonlijke problemen aan (NPO2, p. 12 en p. 15). Volgens u blijven de bedreigingen ten aanzien van uw familie van kracht in Sanchez en Narino. U verwees echter naar de situatie van uw tantes en nichten en haalde hiermee geen concrete vervolgingsdaden aan te aanzien van uw vader (NPO2, p. 12). U sprak eveneens over de algemene situatie in de regio waar uw moeder woont. Uit uw verklaringen bleek niet dat er concrete vervolgingsdaden zijn ten opzichte van uw moeder (NPO1, p. 24).”

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen dat hij verschillende keren is moeten verhuizen wegens de banden van zijn familie met criminele bendes en (*post factum*) te poneren dat daardoor en door het feit dat hij en zijn ouders niet of weinig buitenkwamen er nooit represailles tegen hem en zijn ouders werden genomen en tot het zonder meer stellen dat in criminele bendes vaak een bijnaam wordt gegeven – wat uiteraard niet verklaart dat hij noch de werkelijke naam van zijn paternale oom, noch de groepering waarvan deze commandant zou zijn geweest kent –, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Het summiere betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op zijn vrees voor problemen met de gewapende groeperingen in Colombia omdat vijf ooms lid waren van gewapende bendes, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts wordt verzoekers homoseksuele geaardheid *in casu* op zich niet in twijfel getrokken.

Dit neemt echter niet weg dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Colombia niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, met name de COI Focus “Colombia. Seksuele minderheden en transgenders” van 16 februari 2023, blijkt niet dat homoseksuelen en transgenders in Colombia het slachtoffer zijn van veralgemeende of systematische vervolging waardoor elke homoseksueel of transgender in Colombia, louter omwille van zijn geaardheid en/of genderidentiteit, zou worden getroffen. Zo bestaat in Colombia een sterk juridisch kader ter bescherming van de rechten van

LGBT-personen en ter bestrijding van discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten. Volgens het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken (USDOS) bestaan er geen wetgeving of officiële maatregelen die discrimineren op basis van seksuele voorkeur wat betreft werk, huisvesting, stateloosheid, of toegang tot onderwijs en gezondheidszorg. Desondanks blijkt dat in Colombia nog steeds sprake is van geweld en discriminatie ten aanzien van LGBT-personen, waaraan ook de autoriteiten zich schuldig maken, en dat de bestaande beschermingsmechanismen in de praktijk niet altijd voldoende werken om dit te voorkomen of te bestraffen. Verzoeker toont evenwel niet aan dat het geweld, de discriminatie en intimidatie waarvan LGBT-personen in Colombia het slachtoffer kunnen worden dermate wijdverspreid en systematisch zijn dat sprake zou zijn van groepsvervolging, noch dat de bestaande beschermingsmechanismen dermate gebrekkig en disfunctioneel zouden zijn dat zij in geen enkel geval als doeltreffend kunnen worden beschouwd.

Bovendien wijst de adjunct-commissaris er in de bestreden beslissing terecht op dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en intimidatie veelal afhangt van de specifieke context. Zo blijken er ook wat betreft het risico om te worden geconfronteerd met geweld en intimidatie grote verschillen te bestaan tussen het behoren tot een seksuele minderheid in Bogotá of andere grote steden en kleinere steden of het platteland. Het departement Antioquia, waaronder de stad Medellín, en de over het algemeen wat traditionelere Caraïbische regio van Colombia kennen ook hogere cijfers van geweld ten aanzien van seksuele minderheden en transgenders dan de rest van het land. Verder blijkt uit de bronnen dat LGBT-personen van Afrikaanse origine het risico lopen om dubbel te worden gediscrimineerd. LGBT-personen die wonen in regio's van Colombia die worden getroffen door het gewapend conflict lopen volgens de NGO Colombia Diversa een groter risico op geweld dan LGBT-personen in andere delen van het land, waarbij zij die zich actief inzetten voor de mensenrechten in hun woongebied nog een extra risico lopen. Wat betreft de toename van het aantal geweldplegingen tegen LGBT-personen sinds de uitbraak van de Covid-19 pandemie, dient erop te worden gewezen dat de NGO Colombia Diversa in een rapport uit 2022 vermeldde dat ze tussen 28 april 2021 en 4 juni 2021, de periode van de *Paro Nacional* (Nationale Staking), zeven geverifieerde gevallen van politiegeweld tegen personen uit de LGBT-gemeenschap hebben geïdentificeerd. Deze zeven gevallen deden zich voor in de departementen Atlántico, Boyacá, Cauca, Quindío en Valle del Cauca en hielden grotendeels verband met onregelmatige politieprocedures. Ook werd een geval van seksueel geweld geregistreerd in Atlántico. In een rapport van december 2022 documenteerde Amnesty International hoe vrouwen en LGBT-demonstranten, journalisten en mensenrechtenverdedigers het slachtoffer werden van seksueel geweld en andere vormen van gender-gerelateerd geweld door toedoen van de Colombiaanse Nationale Politie en haar *Mobile Anti-Riot Squad* (*Escuadrón Móvil Antidisturbios*) tijdens de *Paro Nacional* in 2021. Concreet documenteert Amnesty International 28 gevallen van gender-gerelateerd geweld dat plaatsvond in zeven steden tegen vrouwen en LGBT-personen in de context van de protesten. Hierbij ging het om 24 incidenten met vrouwen en meisjes en 4 met mannen, waaronder één homoseksueel.

Te dezen heeft verzoeker blijkens zijn verklaringen vanaf eind 2016 tot zijn vertrek uit Colombia in Medellín gewoond, waar aldus volgens de voormelde informatie een stijging is van het aantal moorden op LGBT-personen. Niettegenstaande de prevalentie van conservatieve opvattingen over seksualiteit en gender binnen de Colombiaanse samenleving, blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat LGBT-personen in toenemende mate participeren aan het politieke leven en zichtbaar zijn in de media en de publieke ruimte, dat meerdere Colombiaanse steden een bruisende LGBT-gemeenschap kennen, dat in Colombia diverse kleinere groeperingen en grotere organisaties actief zijn die ijveren voor de maatschappelijke aanvaarding en het vrijwaren van de rechten van de LGBT-gemeenschap en dat in de grotere steden optochten als de *Gay Pride* en andere feesten of demonstraties van de LGBT-gemeenschap zonder problemen kunnen plaatsvinden. Het artikel "*LGBT+ Rights and Peace in Colombia: The Paradox Between Law and Practice*" van WOLA van 3 juli 2020 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), werpt hier geen ander licht op. Deze informatie is minder recent dan de informatie waarop de voormelde COI Focus is gebaseerd en ligt bovendien in dezelfde lijn als deze informatie.

Op basis van het geheel van de door de partijen aangebrachte informatie kan niet *a priori* worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia (en in Medellín) met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat "*het geweld en de kating tegen mensen van die geaardheid*" in de praktijk enorm is en dat "*heel wat homoseksuele mensen en transpersonen*" worden gedood, toont verzoeker het tegendeel niet aan.

Bijgevolg blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Verzoeker moet daarbij op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

Wat verzoekers individuele omstandigheden betreft, wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht op het volgende:

“1. U vreest dat uw vader u zal vermoorden indien hij op de hoogte zou komen dat u uw leven mogelijks als vrouw wil leven (NPO1, p. 24 en NPO2, p. 16). Volgens u is hij een nogal agressieve persoon die in het verleden er niet voor terugdeinsde om uw moeder te slaan. Toen u in het verleden vrouwelijke gedragingen vertoonde kreeg u reeds het gevoel dat uw vader u wou slaan (NPO2, p. 16). Uw vrees is echter louter hypothetisch. Bovendien bent u vrij om bij terugkeer naar Colombia een leven op te bouwen losstaand van uw familie. U woonde namelijk de jaren voor uw vertrek reeds in Medellín zonder uw familie in de buurt.

Daarnaast haalt u aan dat uw ouders zich in het verleden negatief uitgelaten hebben over de LGBT-gemeenschap. U durft zich ten aanzien van uw ouders niet openlijk te uiten als homoseksueel. U kreeg van uw vader te horen dat u zich als man diende te gedragen (NPO1, p. 18 en NPO2, p. 15 en p. 16). Dat u tijdens uw schooltijd werd gepest omdat u ‘anders’ was, is onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming (NPO1, p. 6 en p. 12 t.e.m. 13). U werd gepest omdat u naar muziek luisterde van Selena Gomez en bepaalde bewegingen maakte tijdens het dansen. Hierdoor legde u zichzelf beperkingen op en durfde u zich nooit als ‘homo’ te gedragen of durfde u geen crop tops of hakken dragen (NPO1, p. 12).

Spot en discriminerende bejegening zijn zonder meer kwalijk te noemen, maar een discriminerende bejegening houdt op zich echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Er kan daarbij in deze geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie ten aanzien van homoseksuelen of transpersonen binnen de Colombiaanse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève (zie tevens supra en informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

De discriminerende handelingen die u naar voren bracht kunnen niet gekwalificeerd worden als vervolging (zie supra). Om te leiden tot vervolging moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast, in casu quod non.

2. Ongeveer midden februari 2022 sprak u af met iemand die u leerde kennen via Grinder. Toen u zijn woning betrad sloeg hij u in uw maag en hij noemde u een flikker (NPO1, p. 12 en p. 13). Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u dit incident niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U vermeldde het niet uit schaamte. U vindt het lastig om hierover te spreken. Ten tweede nam u geen contact op met de Colombiaanse autoriteiten naar aanleiding van dit incident. U diende geen klacht in uit schaamte. Daarnaast heeft een klacht indienen volgens u geen zin (CGVS, p. 13). Dat het indienen van een klacht geen zin heeft is een loutere bewering. Uit uw verklaringen bleek dat u in het verleden kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten naar aanleiding van de overval. U slaagde er niet in aannemelijk te maken waarom dit in de toekomst niet het geval zou zijn in andere situaties.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er in Colombia sprake is van een uitgebreid wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map). Sinds 2020 is het bijvoorbeeld mogelijk voor slachtoffers van gendergeweld om online aangifte te doen.

Op basis van uw verklaringen kan niet worden besloten dat u in de onmogelijkheid verkeerde om beroep te doen op de Colombiaanse autoriteiten voor bescherming of dat zij u niet wilden helpen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van eventuele criminele feiten, kunnen zij naar aanleiding hiervan vanzelfsprekend geen onderzoek opstarten om uw belager(s) te vinden en kunnen zij dus ook niet tegen hem/hen optreden. Derhalve kan niet worden besloten dat u alle stappen heeft uitgeput tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Colombia opererende veiligheidsinstanties. Bijgevolg heeft u onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

3. Verder verwijst u ook naar de algemene situatie wat betreft homofobie en transfobie in Colombia (NPO1, p. 6, 7, 10 en 11 en p. 24 en NPO2, p. 15 t.e.m. p. 16). U stelt dat er weinig kansen zijn in Colombia voor transpersonen (NPO1, p. 24 en p. 25). Volgens u kunnen transpersonen enkel werk vinden als kapper of in de prostitutie. U slaagde er echter niet in dit aan te tonen. Uw herhaaldelijke verwijzingen in algemene termen naar de aanwezigheid van homofobie en transfobie in Colombia volstaan niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

4. Verder ziet het CGVS geen pertinente redenen om aan te nemen dat u in Colombia als homoseksuele man of als transvrouw geen leven zou kunnen uitbouwen. Hoewel u er zelf voor kiest om uw seksuele geaardheid grotendeels voor uzelf te houden (NPO1, p. 12), hetgeen u uiteraard vrij staat om te doen, kan u rekenen op een ondersteunend netwerk. Een vriend, genaamd A. (...), is op de hoogte van het feit dat u op mannen valt. Hij is een echte vertrouwenspersoon voor u (NPO1, p. 17). Tot op heden heeft u nog steeds contact met A. (...) (NPO1, p. 13). U kwam ook in contact met transpersonen namelijk uw twee vriendinnen J. (...) en Su. (...) (NPO1, p. 15). Uit uw verklaringen mag daarenboven blijken dat u zelfstandig bent en op adequate wijze uw plan weet te trekken. U wist een kamer te huren in Medellín en had er verschillende jobs. Ondanks u uw opleiding psychologie niet kon afmaken bent u geschoold en wist u zichzelf te onderhouden (NPO1, p. 6 en p. 7). Bovendien blijkt dat u reeds in Colombia enige vrijheid ondervond om te experimenteren met zelfexpressie. In Colombia trok u op met twee vriendinnen, beiden transvrouwen. Zij leerden u de wereld kennen van make-up en pruiken (NPO1, p. 7 t.e.m. p. 9). U begon als vrouw uit te zenden tijdens het

uitoefenen van uw job als webcammodel (NPO1, p. 9 en p. 16). U was tevens lid van een dansgroep en kon via dansen uzelf uiten (NPO1, p. 9 en NPO2, p. 4 en p. 5). Daarnaast plaatste u foto's van uzelf op Instagram met een rok, een foto van u met make-up op en ging u protesteren in een soort broekrok (NPO2, p. 5 t.e.m. p. 6 en NPO2, p. 18). Tijdens een viering van Driekoningen poseerde u met een regenboogvlag (zie informatie toegevoegd aan blauwe map en NPO2, p. 17 en p. 18). Tijdens uw verblijf in België plaatste u foto's van uzelf in crop tops. Deze foto's staan openbaar. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw omgeving in Colombia hier negatief op reageert (NPO2, p. 19).

In Colombia zijn bovendien zoals eerder vermeld talloze organisaties die zich inzetten voor de LGBT-gemeenschap (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om uw leven in Colombia op een positieve manier uit te bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Colombia zou kunnen terechtkomen in precaire omstandigheden die internationale bescherming zouden rechtvaardigen."

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift ook geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het wijzen op algemene informatie over geweld van de politie en burgers ten aanzien van homoseksuelen en transpersonen die geen betrekking heeft op zijn persoon, het poneren dat hij zich in Colombia niet kan uiten *"in zijn geaardheid en in zijn genderverandering die hij zou willen ondergaan"*, zonder in te gaan op de concrete motieven in de bestreden beslissing over het uitbouwen van een leven in Colombia als homoseksuele man of als transvrouw, het herhalen dat hij een moeilijke relatie heeft met zijn vader en zijn moeder en dat hij in februari 2022 slachtoffer is geworden van geweldpleging, zonder in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover, en tot het zonder meer betwisten dat het indienen van een klacht zin heeft, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op zijn aan zijn geaardheid gelieerde vrees, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Als laatste kan nog worden toegevoegd dat het CGVS evenmin enige vrees in uw hoofde kan vaststellen ingevolge de feiten van seksueel misbruik die u tijdens uw kinderjaren zou hebben meegemaakt (NPO1, p. 14). Deze feiten worden door het CGVS in wezen noch bevestigd, noch betwist. Uit uw verklaringen komt naar voren dat deze feiten zich een hele tijd geleden hebben voorgedaan, u was op dat moment 12 of 13 jaar. Volgens uw verklaringen liet u zich niet doen en kon u nadien uw buurman vermijden (NPO1, p. 14). In het kader van een toekomstgerichte beoordeling kan niet meteen worden aangenomen dat dergelijke specifieke feiten zich in de toekomst in Colombia nog zouden kunnen voordoen. Het loutere gegeven dat u als kind te maken hebt gekregen met misbruik, hoe betreurenswaardig ook, kan geen aanleiding geven tot het verlenen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient individueel en in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

Tot slot diende u pas uw verzoek om internationale bescherming in twee maanden na uw aankomst in België. Dit mag verbazen gezien u op aanraden van een Belgische vriend naar hier kwam. Hij liet u weten dat mensen zoals u worden geholpen in België (NPO1, p. 22). Dat u uw verzoek niet eerder indiende haalt uw vrees bij terugkeer bijkomstig onderuit."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 6, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw originele Colombiaanse identiteitskaart, origineel Colombiaans paspoort en een kopie van uw geboorteakte neer, dient het CGVS op te werpen dat het noch uw identiteit, noch uw nationaliteit betwist. U legde vier artikels neer die gaan over geweld tegen personen van de LGBT-gemeenschap. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen van deze mensen persoonlijk kende (NPO2, p. 20). Zoals reeds aangehaald kan er niet worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Dergelijke nieuwsartikels volstaan aldus niet om een vrees voor vervolging in uw hoofde aan te tonen. Verder legde u een nieuwsartikel neer in verband met veiligheidsincidenten in Al Carmen en andere regio's in Colombia (artikel El Tiempo, d.d. 08.08.2000); een artikel die de gebeurtenissen van 28 maart 2010 in Sánchez en bendevorming in Colombia bespreekt (artikel Rutas del Conflicto, d.d. 13 oktober 2019); een document in verband met geweld (of moord) tegenover Daicy in het jaar 1989; een document in verband met het

overlijden van uw familieleden S. (...) en F. (...); en een videofragment waarin volgens u wordt gesproken over de situatie van uw familie in de periode 2009 of 2010 (NPO2, p. 15). Het gegeven dat er in het verleden ernstige gebeurtenissen zich hebben afgespeeld volstaat niet om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging koestert in Colombia. De vaststelling dat u, uw ouders en grootmoeder in het verleden meermaals ontheemd zijn geweest (waarvan u eveneens bewijzen neerlegde) doet eveneens geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Tot slot ondersteunt de klacht die u heeft neergelegd uw verklaringen in verband met de overval waarvan u het slachtoffer werd. Deze overval wordt niet betwist maar is onvoldoende om te kunnen stellen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade. De schermafbeelding van de bedreiging en het gesprek tussen u en de advocaat van uw belagers werden reeds besproken.”

Deze motieven worden door verzoeker niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Colombia.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviserd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De adjunct-commissaris zet in de bestreden beslissing het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ("massacres"), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift de weigering van de subsidiaire bescherming te betwisten, doch hij laat na dit standpunt toe te lichten en brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop deze

analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN